

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Ing. P. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. septembra 2012 Bratislave dovolanie obvineného Ing. P. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. mája 2012, sp. zn. 6 To 22/2012 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. P. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Senici z 23. januára 2012, sp. zn. 2 T 132/2010 bol obvinený Ing. P. B. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nasadeným agentom vystupujúcim pod legendou J. Š. dňa 10. júna 2010 v čase približne o 17.00 hod. prišiel na doposiaľ neustálenom osobnom motorovom vozidle pred poštu v obci Kúty, kde nastúpil do osobného motorového vozidla zn. Renault Megane, EČ R. X. B., v ktorom sedel J. Š. a tomuto za účelom ďalšej distribúcie odovzdal

ako vzorku plastové vrečko s obsahom nasušeného rastlinného materiálu, pričom kriminalistickým skúmaním sa zistilo, že sušený rastlinný materiál o hmotnosti 366 mg vykazoval morfológické znaky rastlín rodu Cannabis – konope a toto množstvo zodpovedalo minimálne jednej obvykle jednorazovej dávke omamnej látky,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s nasadeným agentom vystupujúcim pod legendou J. Š. dňa 17. júna 2010 v čase približne o 15.30 hod. prišiel na svojom osobnom motorovom vozidle zn. Seat Toledo, EČ X., na odstavené parkovisko nachádzajúce sa približne 500 metrov od obce Kúty k osobnému motorovému vozidlu zn. Renault Megane, EČ R. X. B., v ktorom sedel J. Š. a tomuto vo vozidle odovzdal v igelitovej taške nasušený rastlinný materiál a deväť plastových obalov s tlakovým uzáverom, v ktorých sa nachádzali oválne tablety v celkovom počte 1000 kusov, J. Š. po otestovaní tabliet začal obvinenému Ing. P. B. vyplácať dohodnutú peňažnú sumu vo výške 4 150 Eur, pričom pri odovzdávaní peňazí obvinenému došlo k zásahu polície a k zadržaniu obvineného; kriminalistickým skúmaním sa zistilo, že sušený rastlinný materiál o hmotnosti 150,19 g vykazoval morfológické znaky rastlín rodu Cannabis – konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 13,8 % hmotnostných, pričom toto množstvo obsahujúce 20726 mg tetrahydrokanabinolu zodpovedá 691 až 1502 obvykle jednorazovým dávkam omamnej látky; celková hodnota zaistenej omamnej látky na čiernom trhu predstavuje podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky 1174,70 až 4956,60 Eur; 999 kusov zaistených tabliet obsahovalo m-chlórfenylpiperazín (m-CPP) 7,2 % až 10,3 % hmotnostných, pričom toto množstvo zodpovedá 999 jednorazovým dávkam psychotropnej látky; celková hodnota zaistenej psychotropnej látky na čiernom trhu predstavuje podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky 2997 až 9990 Eur; rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, psychotropných látok; m-CPP je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd za to obvineného Ing. P. B. odsúdil podľa § 172 ods. 2 s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, pričom na výkon uloženého trestu ho podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka s tým, že podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obvinený Ing. P. B. po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Krajský súd v Trnave uznesením z 3. mája 2012, sp. zn. 6 To 22/2012 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Ing. P. B. zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený Ing. P. B. prostredníctvom obhajcu JUDr. J. J. dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. argumentoval v podstate rovnako ako predtým v odvolacom konaní tým, že vecné dôkazy v podobe nasušeného rastlinného materiálu a oválnych tabliet v počte 1.000 kusov obsahujúcich omamné a psychotropné látky boli agentom získané nezákonným spôsobom, keďže:

- činnosť agenta vystupujúceho pod menom J. Š. sa vyznačovala tým, že tento konal aktívne, keď pod zámienkou uvedenia nepravdivých údajov (zákaz jeho pobytu na území Českej republiky) navodil situáciu, aby obvinený pricestoval na Slovensko a podnietil ho na spáchanie trestného činu (ponukou agenta odkúpiť väčšie množstvo marihuany);
- podľa názoru obvineného uvedený agent iniciatívne a vlastnou aktivitou vytvoril podmienky so zjavnou snahou, aby bol trestný čin spáchaný, pričom konanie agenta sa stalo súčasťou skutkového deja, ktoré ovplyvnilo priebeh skutku a jeho rozsah;

- spochybnil zákonnosť rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie, ktorými vydal príkazy na použitie agenta a vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo – zvukových záznamov;
- namietal, že prepis zvukového záznamu nie je doslovným prepisom, keďže ide o svojvoľný preklad a rovnako tak spochybnil obsah zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania z 30. augusta 2010.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného Ing. P. B. a súčasne podľa § 286 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave z 3. mája 2012, sp. zn. 6 To 22/2012 s tým, aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Trnave prikázal vec v potrebnom rozsahu opäť prerokovať a rozhodnúť.

Z procesných strán, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní obvineného Ing. P. B. priamo dotknuté, sa k dovolaniu vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave. Ten vo vyjadrení uviedol, že v danom prípade nie je podľa jeho názoru splnený dôvod dovolania v zmysle § 371 písm. g/ Tr. por., a preto navrhol dovolanie obvineného Ing. P. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného Ing. P. B. a zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie obvineného Ing. P. B. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Možnosti podania dovolania sú striktné

obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

V dovolaní sa musí dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. vždy uviesť. Vyplýva to z ustanovenia § 374 ods. 2 Tr. por. V posudzovanom prípade obvinený Ing. P. B. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho bolo posúdiť, či obvineným Ing. P. B. vznesené námietky napĺňajú ním uplatnený zákonom stanovený dovolací dôvod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu vrátane jeho utajenej prílohy zistil nasledovné skutočnosti:

Zákonnosť postupu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I ako aj orgánov činných v trestnom konaní, ktoré tomuto sudcovi odovzdávali príslušné návrhy, vyplýva z toho, že tieto orgány založili svoju príslušnosť, ako aj príslušnosť sudcu pre prípravné konanie, z informácií získaných operatívno-pátracou činnosťou, ktoré jediné mali a aj objektívne mohli mať k dispozícii. V tomto smere treba podotknúť, že vedúci operatívneho oddelenia Národnej protidrogovej jednotky, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Policajného zboru Slovenskej republiky dňa 31. mája 2010 doručil Prezídium Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, druhé oddelenie vyšetrovania podnet na začatie trestného stíhania vo veci trestného činu nedovolenej výroby a držby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s tým odôvodnením, že počas šetrenia zameraného na podozrenie z trestnej činnosti osoby identifikovanej ako Ing. P. B., nar. X.. N. X. vo S., trvale bytom N. S. č. X., B. - Č., pracovníci operatívneho oddelenia Národnej protidrogovej jednotky zistili, že táto osoba minimálne od mája 2010 sa pravdepodobne zaoberá aj distribúciou omamných a psychotropných látok,

jedov a prekurzorov a to tak, že ponúka na predaj väčšie množstvo, najmä marihuany potencionálnym zákazníkom, pričom sa má jednať rádovo o množstvá vážené v kilogramoch. K pravdepodobnému predaju omamných látok a psychotropných látok by malo dochádzať na území Bratislavy na dovedy bližšie nezistenom mieste s tým, že na distribúciu omamných a psychotropných látok používa P. B. mobilnú účastnícku stanicu s číslom +X.

Na základe tohto podnetu Národnej protidrogovej jednotky Policajného zboru Slovenskej republiky, ku ktorému bol predložený aj podkladový materiál, vyšetrovateľ Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky dňa 2. júna 2010 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie vo veci zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že presne neustálený občan Českej republiky vystupujúci na území Slovenskej republiky pod menom Peťo, sa zaoberá distribúciou omamných a psychotropných látok, najmä marihuany, ktorú v rôznych baleniach predáva aj na území Slovenskej republiky, a to hlavne v mestskej časti Bratislava - Ružinov bližšie nestotožneným osobám.

Následne po začatí trestného stíhania začali orgány činné v prípravnom konaní realizovať ďalšie úkony, a to konkrétne vo forme návrhov smerujúcich voči sudcovi pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I, a to tak na použitie agenta, ako aj informačno-technických prostriedkov. Na základe týchto návrhov sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I dňa 4. júna 2010 vydal príkaz na použitie informačno-technických prostriedkov a toho istého dňa aj príkaz na použitie agenta podľa § 117 odsek 5 Trestného poriadku.

Na základe žiadosti vyšetrovateľa zo dňa 7. júna 2010 tiež prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava 3 dňa 10. júna 2010 vydala príkaz na predstieraný prevod podľa § 112 ods. 2 Tr. por., ktorý sa uskutočnil formou predstieranej kúpy bližšie nezistenej omamnej látky, ktorú vykonal agent - príslušník polície Slovenskej republiky v ustanovení v zmysle § 117 ods. 1, ods. 5, ods. 7 Tr. por. vystupujúci pod legendou J. Š., nar. X.. M. X., bytom S., ulica Z. č. X., okres S., a to ľubovoľného množstva bližšie nezistenej omamnej látky, pravdepodobne marihuany, presne nezistenej koncentrácie od podozrivej osoby: občana Českej republiky P. B., nar. X.. N. X., prezývaného Peťo, trvale bytom N. S. č. X., B. - Č.

Na základe týchto úkonov potom dňa 7. júna 2010 agent J. Š. po prvý krát podľa jeho tvrdenia sa telefonicky spojil s obvineným na číslo mobilnej účastníckej stanice č. +X. a začali sa kontakty s obvineným Ing. P. B.

Zodpovedá obsahu vyššie uvedených skutočností, že operatívne orgány Národnej protidrogovej jednotky Policajného zboru Slovenskej republiky mali konkrétne informácie, že podozrivou osobou je práve obvinený Ing. P. B. s presnými informáciami o jeho totožnosti a dokonca im bola známa aj jeho mobilná kontaktná stanica, na ktorej sa obvinený aj agentovi J. Š. prihlásil.

Všetky informácie, ktoré v tom čase mali k dispozícii orgány činné v trestnom konaní smerovali k tomu, že obvinený pácha takúto drogovú trestnú činnosť práve na území Bratislava, a teda nešlo o žiadne informácie, ktoré by boli takej povahy, že túto trestnú činnosť pácha nejaký Peťo z Ružinova, ako to prezentoval obvinený vo svojich vyjadreniach.

Z týchto informácií potom vyplynula aj potreba predkladať príslušné návrhy na vydanie príkazu na použitie agenta, ako aj na vydanie príkazu na použitie informačno-technických prostriedkov práve sudcovi Okresného súdu Bratislava I a je až vecou neskoršej komunikácie medzi obvineným a agentom, že k samotnému priebehu predstieraného prevodu došlo až na území obce Kúty, pretože nikto zo začiatku nemohol vedieť ako sa po vzájomnej komunikácii oboch aktérov vyvinie skutkový dej v neskoršom štádiu jeho realizácie.

Nezodpovedá skutočnosti, že by za tejto situácie príkaz sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I mal pôsobnosť len na územie mesta Bratislavy. Takýto názor nie je možné oprieť na základe žiadnych relevantných skutočností.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku obžalovaného v tej podobe, že agent J. Š. ho iniciatívne naviedol na spáchanie trestnej činnosti, resp. že sa jednalo o policajnú provokáciu, ani s týmto názorom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožňuje.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že po tom, čo utajená osoba bola ustanovená za agenta, mala plniť úlohy v súvislosti s vykonaním predstieraného prevodu zakotveného v ustanovení § 112 Trestného poriadku.

Podstatu a povahu úloh, ktoré vyplývali agentovi J. Š. z tohto postavenia, boli determinované obsahom príkazu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava II, ktorá dala príkaz na vykonanie predmetného úkonu. Už z jeho povahy vyplýva, že v takomto prípade bol agent J. Š. povinný nadviazať kontakt s obvineným, pretože bez nadviazania tohto kontaktu by bolo nemožné vykonať predstieraný prevod. Je len samozrejmé, že za existujúcej situácie nemohol nikto iný navodiť situáciu, len kupujúci v rámci predstieraného prevodu tým, že nadviaže kontakt s predávajúcim.

Je potom samozrejmé, že to bol agent J. Š., ktorý sa prvý s obvineným skontaktoval, ktorý aj prvý nastolil tému možnej kúpy omamných a psychotropných látok, pričom bolo na obvinenom Ing. P. B. aké zaujme v danej situácii stanovisko. Stanovisko obvineného Ing. P. B. ako obchodníka s omamnými a psychotropnými látkami bolo samozrejme pozitívne, keďže tento sám okamžite začal rozsiahlym spôsobom popisovať svoje možnosti distribuovať omamné a psychotropné látky, agentovi vysvetľoval rôzne spôsoby vykonávania tejto činnosti, popisoval aké omamné a psychotropné látky vie zabezpečiť, v akej kvalite, v akom množstve a cene, konkretizoval aj svoje zdroje a pod.

Pokiaľ ide o názor obvineného Ing. P. B., že v posudzovanom prípade išlo o policajnú provokáciu riadenú a realizovanú prostredníctvom agenta vystupujúceho pod legendou J. Š., keď „skutok mal umelo vytvorený dej a vznikol na základe činnosti orgánov činných v trestnom konaní prezentovanej konaním tohto agenta, ktorý vytvoril situáciu, pri ktorej obvinený zabezpečil a následne odovzdal agentovi omamné a psychotropné látky a prevzal dohodnutú sumu“, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné:

V tejto otázke dovolací senát 5 Tdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opäť poukazuje na kontinuitu svojej rozhodovacej činnosti v otázke posudzovania policajnej provokácie, keď už v korupčnej kauze týkajúcej sa bývalého sudcu Okresného súdu v Čadci (sp. zn. 1 Toš 8/2009) veľmi precízne rozlišoval medzi policajnou provokáciou a tzv. „skrytou reakciou polície“, pričom aj v tomto prípade už vychádzal z judikatúry jedného Európskeho súdu pre ľudské práva (jeho klasické rozhodnutie Teixeira de Castro proti Portugalsku) a jedného Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júna 2001, sp. zn. Tzo V 5/2001, ktorého právne závery vychádzali z nálezu Ústavného súdu Českej republiky z 22. júna 2000, sp. zn. III.ÚS 597/99).

Pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala.

Skrytá reakcia polície smie naproti tomu sledovať zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestno-právne postihnuteľnom konaní, zabránenie mu v jeho pokračovaní a minimalizácia spôsobených škôd.

Pokiaľ by však činnosť polície bola vedená len snahou, aby kontrolovaná osoba spáchala trestný čin, šlo by už o policajnú provokáciu trestného činu.

Za kľúčovú odlišnosť skrytej reakcie polície od policajnej provokácie sa považuje skutočnosť, že polícia neiniciuje, t. j. nevytvára u kontrolovanej osoby vôľu spáchať trestný čin, ale vytvára pre spáchanie trestného činu vhodné podmienky.

Tieto podmienky však nesmú byť nijako mimoriadne, ale objektívne možné, v danej situácii obvyklé a musia nastať až s časovým odstupom potom, čo páchatel' si osvojil úmysel spáchať trestný čin a preukázateľne spravil kroky k jeho spáchaniu.

V posudzovanej veci zo zabezpečených a vykonaných dôkazov bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obvinený Ing. P. B. drogovú trestnú činnosť páchal dlhodobo takpovediac na remeselnom základe, pričom uvedená trestná činnosť predstavoval jeho trvalý zdroj príjmov a spôsob jeho obživy. Uvedený fakt obvinený Ing. P. B. nespochybniteľne a opakovane priznal vo zvukových záznamoch, ktoré boli zabezpečené pri kontaktoch obvineného a agenta. Obvinený Ing. P. B. v priebehu týchto stretnutí veľmi detailne popisoval druh omamných a psychotropných látok, s ktorými obchodoval, množstvá a kvalitu, ktoré bol schopný dodať, ich cenu a spôsob distribúcie na Slovensko.

Dovolací senát 5Tdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má za to, že orgány činné v prípravnom konaní v tomto posudzovanom prípade za účelom zistenia skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenia páchatel'a trestného činu a zabezpečenia dôkazov o jeho trestno-právne postihnuteľnom konaní vytvorili podmienky, ktoré boli v danej situácii obvyklé, pričom tieto nastali až potom,

čo si obvinený Ing. P. B. preukázateľne osvojil úmysel trestný čin spáchať a preukázateľne spravil kroky k jeho spáchaniu.

Zo zabezpečených a vykonaných zvukových záznamov vyplýva, že v danom prípade neboli simulované rôzne ponuky a neboli skúšané „myšlienky“ predávajúceho dealera a jeho cena. Práve naopak sám obvinený Ing. P. B. iniciatívne robil agentovi rôzne ponuky o omamných a psychotropných látkach, ich druhu (marihuana a extáza), kvalite, množstve a cene, pričom sám iniciatívne určil podmienky tohto predaja, na ktoré nasadený agent len pristúpil a tieto následne akceptoval a plnil. V posudzovanej veci teda trestná zodpovednosť nebola posúvaná do štádia, ktoré nie je navonok prejavovým trestným činom, ale len vnútorným duševným stavom (samotný úmysel spáchať trestný čin sa netrestá – cogitationis poenam nemo natur), ktorý sa však umelo, za použitia určitých operatívnych metód, objektivizoval.

Orgány činné v prípravnom konaní vo vzťahu k obvinenému Ing. P. B. teda neuplatnili takú formu vplyvu, aby podnietili spáchanie trestného činu, ktorý by inak nebol spáchaný, ale naopak uplatnili takú formu vplyvu, aby bol trestný čin odhalený, teda obmedzili svoj vplyv len na vyšetrovanie trestnej činnosti pasívnym spôsobom (viď Ramanauskas proti Litve).

Dovolací senát 5 Tdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nadväzujúc kontinuálne na svoje predchádzajúce rozhodnutia v tejto otázke sa opätovne jednoznačne priklonil k záveru, že v posudzovanom prípade išlo zo strany orgánov činných v prípravnom konaní bez akýchkoľvek pochybností len o tzv. skrytú reakciu polície.

Pokiaľ ide o namietaný prepis zvukového záznamu a obsah zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania z 30. augusta 2010, dovolací senát tieto námietky rovnako vyhodnotil ako neopodstatnené.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností a právnych záverov dospel k záveru, že je evidentné, že v trestnej veci obvineného Ing. P. B. dôvod dovolania upravený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. splnený nie je, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Ing. P. B. uznesením odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. septembra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová